گزارش

توافق گروه هفت برای استفاده از دارایی‌های روسیه

رهبران کشورهای ثروتمند و صنعتی بزرگ جهان موسوم به گروه هفت (G 7) با میزبانی ایتالیا که ریاست سالانه این گروه را بر عهده دارد، گردهم آمدند و در مذاکرات خود بر سر یک قرارداد کلی به توافق رسیدند تا از دارایی‌های مسدودشده روسیه برای کمک حدود ۵۰ میلیارد دلاری به اوکراین برای جنگ جاری با روسیه استفاده کنند. به نوشته واشنگتن‌پست، این توافق که پس از ماه‌ها مذاکره حاصل شد، یکی از اهداف اصلی رهبران گروه هفت بود که در یک استراحتگاه پنج‌ستاره در سواحل جنوبی ایتالیا با یکدیگر ملاقات کردند. این توافق سیاسی محور اصلی روز افتتاحیه نشست سالانه سران گروه هفت در جنوب ایتالیا بود که برای دومین سال متوالی با حضور رئیس‌جمهور اوکراین، ولودیمیر زلنسکی برگزار شد.

زلنسکی گفت که در حاشیه این اجلاس یک توافق‌نامه امنیتی ۱۰ساله با ژاپن امضا کرده است و ژاپن امسال ۴.۵ میلیارد دلار به اوکراین کمک خواهد کرد.

طرح گروه هفت برای اوکراین مبتنی بر وام چندساله با استفاده از سود حاصل از حدود ۳۰۰ میلیارد دلار وجوه توقیف‌شده روسیه است. یک منبع دیپلماتیک گروه هفت که نخواست نامش فاش شود، به رویترز گفت که جزئیات فنی قرار است در هفته‌های آینده نهایی شود.

رویترز به نقل از یک مقام ارشد آمریکایی نوشت ایالات متحده موافقت کرده بود تا ۵۰ میلیارد دلار را خودش تأمین کند، اما با اعلام مشارکت سایر کشورها، این مبلغ ممکن است به میزان درخور توجهی کاهش یابد.

هدف گروه هفت از این توافق، آن بود که اطمینان حاصل شود این توافق بتواند سال‌ها فارغ از اینکه چه کسی در هر کشوری در رأس قدرت است، اجرا شود. رویترز به نقل از یک فرد نزدیک به مذاکرات گفت این توافق بیانگر نگرانی از کاهش حمایت‌های ایالات متحده در صورت پیروزی دونالد ترامپ در انتخابات امسال ایالات متحده است.

ماریا زاخاروا، سخنگوی وزارت خارجه روسیه، در واکنش به این توافق گفت که روسیه تلاش‌های غرب برای دریافت درآمد از دارایی‌های مسدودشده خود را جنایتکارانه می‌داند. سخنگوی وزارت خارجه روسیه تأکید کرد واکنش مسکو برای اتحادیه اروپا بسیار دردناک خواهد بود.

رویترز نوشته است بسیاری از رهبران گروه هفت در داخل کشور خود با مشکل مواجه‌اند، اما مصمم به ایجاد تغییر در صحنه جهانی هستند؛ زیرا آنها همچنان به دنبال مقابله با جاه‌طلبی‌های اقتصادی چین هستند.

جورجیا ملونی، نخست‌وزیر ایتالیا، در یک استراحتگاه مجلل در منطقه جنوبی پولیا در آغاز گفت‌وگوهای خود به میهمانان گروه هفت گفت: «کارهای زیادی برای انجام‌دادن وجود دارد، اما من مطمئن هستم که می‌توانیم گفت‌وگوهایی داشته باشیم که به نتایج ملموس و قابل اندازه‌گیری منجر شود».

گروه هفت شامل کشورهای آلمان، ایالات متحده، ایتالیا، بریتانیا، ژاپن، فرانسه و کانادا است. این گروه پیش‌تر دارای هشت عضو بود. روسیه در سال ۱۹۹۸ به این گروه پیوست، اما در سال ۲۰۱۴، به دلیل اشغال شبه‌جزیره کریمه، از این گروه اخراج شد. رهبران این گروه با انتقاد از پکن، از رژیم چین خواستند تا حمایت از روسیه در جنگ اوکراین را متوقف کند.

از طرف دیگر، مهاجرت برای ایتالیا، میزبان اجلاس که در یکی از مسیرهای اصلی ورود به اتحادیه اروپا برای افرادی که از جنگ و فقر در آفریقا، خاورمیانه و آسیا فرار می‌کنند، قرار دارد، از اهمیتی ویژه برخوردار است. جورجیا ملونی، نخست‌وزیر ایتالیا که به خاطر موضع سخت‌گیرانه‌اش در این زمینه شناخته شده، مایل است سرمایه‌گذاری و بودجه برای کشورهای آفریقایی را به‌عنوان ابزاری برای کاهش فشار مهاجران بر اروپا افزایش دهد.

ملونی در افتتاحیه اجلاس گفت: «ایتالیا می‌خواهد فضای کافی را به آفریقا که برای آینده همه ما اساسی است، اختصاص دهد. قاره‌ای با وجود تمام مشکلات و فرصت‌هایی که در آنجا وجود دارد».

خانم ملونی همچنین بار دیگر به مسئله مهاجرت به‌عنوان موضوعی نگران‌کننده اشاره و تأکید کرد که قاچاقچیان انسان از استیصال انسان‌ها سوءاستفاده می‌کنند.

ملونی یک قرارداد پنج‌ساله بحث‌برانگیز با آلبانی امضا کرده تا در حالی که ایتالیا به درخواست پناه‌جویی آنها رسیدگی می‌کند، میزبان هزاران پناه‌جو باشد. او همچنین به همراه اورزولا فن در لاین، بارها به مصر و تونس سفر کرده و قراردادهایی را هم با این کشورها برای مقابله با موج مهاجرت امضا کرده است. اما ایتالیا در زمینه مهاجرت غیرقانونی تنها نیست و ایالات متحده هم با تعداد فزاینده‌ای از مهاجران در مرزهای جنوبی خود دست‌وپنجه نرم می‌کند. جو بایدن اخیرا پس از تصویب لایحه‌ای تلاش کرده سیاست‌های جدیدی را برای مهار مهاجرت در پیش بگیرد.

نشست اخیر ژاپن، کره جنوبی و چین و واکنش کره شمالی

دیوار برلین نوین

نشست اخیر سه‌جانبه چین، ژاپن و کره جنوبی در ماه می با خشم و عکس‌العمل فوری کره شمالی مواجه شد که صدها بالن حامل کیسه‌های زباله را به آسمان کره جنوبی فرستاد. با گرم‌شدن روابط ژاپن و کره جنوبی، سردشدن روابط چین و ژاپن و رویارویی آشتی‌ناپذیر چین و آمریکا، حزب کمونیست چین به‌طور فزاینده‌ای در چشم‌انداز ژئوپلیتیک شمال شرق آسیا احساس انفعال پیدا کرد. برخی از تحلیلگران چینی معتقدند شبه‌جزیره کره در حال تبدیل‌شدن به دیوار برلین جدید است. «شی شان»، سردبیر ارشد اپک‌تایمز، در برنامه «پیناکل ویو»، پروژه مشترک ان‌تی‌دی و اپک‌تایمز با محوریت چین، می‌گوید وضعیت شبه‌جزیره کره از اوایل دهه ۱۹۹۰ دگرگون شده است. او گفت: «پیش‌تر دو جبهه داشتیم: کره جنوبی تحت حمایت ژاپن و آمریکا و کره شمالی تحت حمایت حزب کمونیست چین و اتحاد جماهیر شوروی سابق».

با فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی و برقراری روابط دیپلماتیک بین حزب کمونیست چین و کره جنوبی، کره شمالی برآشفته شد و احساس کرد امنیت کشور به حال خود رها شده است. متحدان کره شمالی در مواجهه با کره جنوبی که از حمایت ژاپن و آمریکا برخوردار بود، پشت این کشور را خالی کردند؛ ازاین‌رو، رژیم کیم تصمیم گرفت به هر قیمتی که شده به سلاح هسته‌ای دست پیدا کند.

شی معتقد است ارتباط چین و کره شمالی متعاقب ازسرگیری روابط حزب کمونیست چین و کره جنوبی تا مرز فروپاشی پیش رفت. او گفت: «تا آنجا که می‌دانم، کیم جونگ ایل زمانی پیشنهاد قطع روابط دیپلماتیک با حزب کمونیست چین و ایجاد ارتباط با تایوان را مطرح کرد و جدال مرگ و زندگی را برگزید؛ بااین‌حال، پس از سنجیدن ابعاد ماجرا، به غیرممکن‌بودن آن پی برد. از آنجا که اکثر تولیدات و سامانه‌های صنعتی کره شمالی با سرزمین اصلی چین گره خورده‌اند، یکپارچگی این کشور و تایوان غیرممکن بود و گره بزرگی در روابط کره شمالی و حزب کمونیست چین ایجاد می‌کرد. ازاین‌رو، کره شمالی به دنبال تسلیحات هسته‌ای رفت، اما حزب کمونیست چین همچنان به موضع علنی خود مبنی بر خلع سلاح هسته‌ای شبه‌جزیره کره پایبند بود». «گیو جون»، سردبیر اپک‌تایمز در هنگ‌کنگ، معتقد است پافشاری حزب کمونیست چین جزء اهداف راهبردی بلندمدت در ژئوپلیتیک پکن محسوب می‌شود. او گفت: «دلیل ساده‌ای دارد؛ اگر شبه‌جزیره کره به تسلیحات هسته‌ای دست پیدا کند، شمال چین و حتی کل منطقه شرقی چین را تهدید می‌کند و اگر کره شمالی به تسلیحات هسته‌ای دست پیدا کند، کره جنوبی، ژاپن و حتی تایوان نیز ممکن است به فکر سلاح هسته‌ای بیفتند. کره جنوبی روی نقشه حدود هزار کیلومتر با پکن فاصله دارد. موشکی که سرعتش سه برابر سرعت صوت باشد، بعد از ۲۰ دقیقه به آنجا می‌رسد. ژاپن هم تقریبا همین‌طور است. جنوب ژاپن تا پکن اندکی بیش از هزارو ۲۰۰ کیلومتر فاصله دارد. تایوان دورتر است اما فقط ۳۰ تا ۴۰ دقیقه طول می‌کشد تا موشک به آنجا برسد. اگر موشک مافوق صوت باشد، ممکن است فقط ۱۰ دقیقه طول بکشد».

خانم گیو تأکید کرد آمریکا توانسته از هسته‌ای‌شدن این کشورها جلوگیری کند؛ زیرا این اتفاق چتر هسته‌ای را بالای سر آنها قرار می‌دهد. «اگر کره شمالی به سلاح هسته‌ای دست پیدا کند، آمریکا باید سلاح‌های هسته‌ای خود را وارد منطقه کند که یک عامل بازدارنده راهبردی در برابر حزب کمونیست چین است. اگر همه این کشورها به سلاح هسته‌ای برسند، چهار کشور هسته‌ای در اطراف پکن ظاهر می‌شود که تاکنون بی‌سابقه بوده است.

این امر موقعیت ژئوپلیتیک حزب کمونیست چین را تا حد زیادی ضعیف‌تر می‌کند؛ ازاین‌رو، این کشور همواره در پی خلع سلاح هسته‌ای شبه‌جزیره کره بوده است. بعدها که روابط آمریکا و چین رو به وخامت رفت، حزب کمونیست چین از نو به حمایت از کره شمالی پرداخت. این یک ضرورت تاکتیکی پنهانی است. اکنون شاهدیم که حزب کمونیست چین از تاکتیک‌های کوتاه‌مدت استفاده می‌کند که راهبرد ژئوپلیتیک بلندمدت این کشور را ضعیف کرده و بسیار غیرمنطقی جلوه می‌کند».

تایوان خط مقدم رویارویی چین و آمریکا

گیو می‌گوید: «حزب کمونیست چین و آمریکا درخصوص مسائل شمال شرق آسیا از یک تفاهم ضمنی راهبردی بلندمدت برخوردارند». او افزود: «پکن نه وجود سلاح هسته‌ای در این منطقه را می‌خواهد و نه خواهان اتحاد شبه‌جزیره کره است؛ زیرا تمایلی به شکل‌گیری یک کره متحد و حامی آمریکا ندارد. البته آمریکا نیز نمی‌خواهد این کشورها به سلاح هسته‌ای دست پیدا کنند. اولویت اصلی راهبرد امنیتی آمریکا همواره عدم اشاعه و کنترل سلاح‌های کشتارجمعی بوده است».

گیو معتقد است آمریکا نمی‌خواهد شبه‌جزیره کره متحد شود. «موضوع کمی پیچیده است؛ زیرا آمریکا نگران خودِ کره شمالی نیست و بیشتر به چین و روسیه توجه دارد. وجود رژیم کره شمالی در عمل برای آمریکا سودمند است؛ زیرا حضور نظامی این کشور را در منطقه توجیه می‌کند. آمریکا به‌شدت به ائتلاف نظامی خود با ژاپن و کره جنوبی در شمال شرق آسیا متکی است. با اضافه‌شدن کره شمالی، این اتحاد پایدارتر خواهد شد. ازاین‌رو، آمریکا و چین در چند دهه گذشته تفاهم ضمنی درخور توجهی داشته‌اند. تنها شک و تردیدی که وجود دارد، درباره تایوان است. برقراری روابط دیپلماتیک بین آمریکا و چین به توافقی ضمنی انجامید که چین به تایوان حمله نخواهد کرد. ازاین‌رو پکن هم‌زمان با انتشار اعلامیه مشترک آمریکا و چین، اعلام کرد برنامه الحاق مسالمت‌آمیز تایوان را از سر خواهد گرفت و در نوزدهمین کنگره ملی حزب کمونیست در سال ۲۰۱۷ از تنظیم یک چارچوب زمانی برای الحاق تایوان خبر داد تا این کشور را طی ۱۰ تا ۱۵ سال با به‌کارگیری روش‌های مختلف -که حمله نظامی هم جزء آنها خواهد بود- به خاک خود الحاق کند». خانم گیو گفت: «به این ترتیب، دیدگاه راهبردی آمریکا نسبت به چین دستخوش تغییرات شگرفی شد که تا امروز ادامه داشته است.

در سال ۲۰۱۸، انعطاف درخور توجهی در راهبردهای آمریکا و چین به چشم می‌خورد. برای نمونه، شاهد بودیم که نخست‌وزیر سابق حزب کمونیست چین، لی که چیانگ، به ژاپن سفر کرد. پس از بحران تاد (پدافند هوایی ارتفاع بالا)، حزب کمونیست چین روابط خود را به‌سرعت با کره جنوبی بهبود بخشید و روابط دوجانبه‌اش را با روسیه تقویت کرد».

آمریکا نیز لایحه سفر به تایوان و لایحه ضمانت تایوان را برای تقویت روابط دو کشور ازجمله در حیطه نظامی به تصویب رساند.

گیو می‌افزاید: «روابط آمریکا و چین از آن روز رو به وخامت رفت. حزب کمونیست چین خواهان یکپارچگی ملی شد، اما آمریکا اعتقاد داشت حزب کمونیست از قوه قهریه برای تغییر وضعیت ژئوپلیتیک موجود استفاده می‌کند. این مناقشه حل‌شدنی نبود و ازاین‌رو فقط شاهد تشدید وخامت اوضاع بوده‌ایم».

مثلث آمریکا-ژاپن-کره جنوبی

شی، سردبیر ارشد اپک‌تایمز، معتقد است روابط ژاپن، آمریکا و کره جنوبی مثلث‌وار است و ضعیف‌ترین ضلع این مثلث، رابطه ژاپن و کره جنوبی است. به گفته شی، از زمان روی کار آمدن مون جه این، رئیس‌جمهور کره جنوبی و به‌ویژه با فشار روزهای پایانی دولت ترامپ، روابط ژاپن و کره جنوبی پیشرفت چشمگیری داشته که به افزایش فشار خارجی دشمن نیز مربوط می‌شود.

«دو ون»، مدیر سابق دفتر حقوقی منطقه خودمختار مغولستان داخلی، معتقد است تنش‌های بین ژاپن و کره جنوبی بیشترین منفعت را برای حزب کمونیست چین دارد. «اتحاد آمریکا، ژاپن و کره جنوبی مبنای تشکیل ناتوی کوچک در آسیا-اقیانوسیه است که بزرگ‌ترین چالش امنیتی حزب کمونیست چین خواهد بود. ژاپن و کره جنوبی سنگرهای خط مقدم هستند. ازاین‌رو، حزب کمونیست از مشاهده مناقشه بین آنها رضایت دارد».

«دو ون» برای روابط متغیر ژاپن و کره در سال‌های اخیر چهار دلیل می‌آورد: مسائل تاریخی، اختلافات ارضی مانند مناقشه بر سر جزیره دوکدو/تاکشیما، اختلافات تجاری به‌ویژه بر سر محدودیت‌های صادراتی ژاپن در زمینه نیمه‌رساناها در سال ۲۰۱۹ و عوامل سیاسی داخلی. ملی‌گرایی روی هر دو دولت تأثیر گذاشته و امکان رسیدن به سازش را برای طرفین دشوار کرده است.

گیو تأکید کرد که چین، ژاپن و کره جنوبی مواضع خود را به‌طور جداگانه در جریان نشست اخیر مطرح کردند. او با اشاره به اینکه در دوران دنگ شیائوپینگ، رهبر سابق حزب کمونیست، درک درستی از منفعت روابط مثبت چین و ژاپن برای هر دو کشور وجود داشت، گفت: «روابط چین و ژاپن برای چین حائز اهمیت است و شاید بعد از روابط این کشور با آمریکا، در اولویت دوم باشد؛ ازاین‌رو ژاپن در جریان اصلاحات و اجرای سیاست درهای باز در چین، کمک‌های درخور توجهی در زمینه مالی و فناوری به این کشور کرد». او افزود حزب کمونیست چین مقصر اصلی افول روابط چین و ژاپن است.

«پس از فروپاشی ایدئولوژی کمونیستی در چین، حزب کمونیست از ملی‌گرایی و میهن‌پرستی جهت تحکیم مشروعیت و ایجاد مجموعه‌ای از ارزش‌های مشترک استفاده کرد. متأسفانه ژاپن، به‌ویژه پس از به قدرت رسیدن شی در چین، به هدف اصلی پکن تبدیل شد».

برای نمونه، وقتی شینزو آبه برای اولین‌بار به نخست‌وزیری ژاپن رسید، به دنبال بهبود روابط با چین بود؛ بااین‌حال، چین در آن مقطع به‌طور دائم تظاهرات ضد ژاپنی برگزار می‌کرد و کالاهای ژاپنی را تحت تحریم قرار می‌داد و شی به تشدید احساسات ضد ژاپنی در نانجینگ دامن می‌زد. «چین از نظر سیاسی به دشمنی ژاپن نیاز داشت. اگر آمریکا را انتخاب می‌کرد، با دشمن ترسناکی مواجه می‌شد. تایوان و فیلیپین نیز برای ایفای نقش دشمن خیلی کوچک و ضعیف بودند. ژاپن گزینه مناسبی بود و با چین خصومت تاریخی داشت. ازاین‌رو، چین برای تقویت احساسات ملی‌گرایانه -از منظر ملاحظات سیاسی- ژاپن را به‌عنوان مهم‌ترین دشمن خود برگزید».

نخبگان ژاپنی که از این تجربه درس عبرت گرفته بودند، تصمیم به تقویت کشور گرفتند. مفهوم راهبرد هند-آرام از دل این وضعیت بیرون آمد و به پیشنهاد آبه، دستمایه تقویت ژاپن قرار گرفت.

شی به این نکته اشاره می‌کند که نظرسنجی‌های گذشته از کاهش علاقه ژاپنی‌ها به چین حکایت دارند. او گفت: «به قول معروف، هرچه بکاری همان را درو خواهی کرد. وقتی به دشمن نیاز دارید، دشمن پیدا می‌کنید».

یادداشت

امید به ترمیم بدنه کارشناسی کشور

ادامه از صفحه اول

وقتی یکی، بزرگ‌ترین حسنش، نه نگاه کارشناسی به امور که قابلمه‌ای باشد که زیر بغل می‌زند، در اولین حرکت، شروع می‌کند به جاروکردن هر کسی که به جای قابلمه به تخصص و دانشش تکیه زده و نتیجه کار می‌شود زخم‌زدن بر بدنه کارشناسی اداره کشور و هر کسی که نه با قابلمه که با دانش خود در جایگاه اداره امور قرار گرفته است.

برای من بشخصه آنچه در انتخابات سال ۹۲ اهمیت داشت، این بود که بارقه‌هایی از بازگشت نگاه کارشناسی و تخصصی برای اداره کشور در افق تحولات دیده می‌شد. هر چه بود، صحبت از این نبود که فلانی برای اداره کشور مناسب است چون هر روز صبح قابلمه زیر بغلش می‌زند و از خانه به دفتر ریاست‌جمهوری می‌رود و هر کسی هم که دنبال عیب‌جویی بود، نهایتا باید از این می‌گفت که این یکی جراح قلب خوبی نیست و برای درمان کشور طبیب حاذقی نیست، هرچند بسیار هم گفته می‌شد که این رئیس‌جمهور خوبی نیست، چون مثلا جوجه کباب می‌خورد. بالاخره هر چیز که هست، بسیاری بر این عقیده‌اند که معیار خوبی و بدی و درستی و نادرستی در اداره کشور، همان قابلمه است. ماجراها گذشت تا به سال ۹۸ رسیدیم و دوباره آنها که سنجه و متر درستی و نادرستی در اداره کشور، برایشان قابلمه و جوجه کباب بود و سیر تحولات را به سمتی بردند که دوباره بدنه کارشناسی کشور را نحیف‌تر و لاغرتر کنند تا آنجا که موقع تنظیم بودجه کشور، بزرگ‌ترین متخصص تنظیم بودجه را کنار نهادند و در کپی‌برداری از آن «توهم معجزه هزاره سوم» که سازمان برنامه و بودجه را منحل کرد و بدنه کارشناسی کشور را بیرون ریخت و عده‌ای قابلمه به دست را جایگزین کرده بود، اینان هم کارشناسی در تنظیم بودجه را کنار گذاشتند، چنان‌که الان هنوز معلوم نیست بودجه امسال چه بلایی سرش آمد و به کجا رسید.

خیلی‌ها آرزوها و رؤیاهای دور و درازی برای کشور دارند و می‌گویند تا فلان نشود، بهمان نخواهد شد ولی من فقط به یک چیز امید بسته‌ام. اینکه شاید مردم همت کنند و بیایند و از دل این انتخابات، راهی برای بازگرداندن بدنه کارشناسی کشور به روند تصمیم‌گیری‌ها باز شود، نه اینکه دوباره آن نگاه قابلمه‌ای که این بار وعده گوشت می‌دهد، دوباره مقدرات کشور را به دست بگیرد.

رویکرد آخرالزمانی به سیاست

ادامه از صفحه اول

در همین بستر است که سقوط هلیکوپتر رئیس‌جمهور دولت سیزدهم با اینکه غیرمنتظره بود و همه را به تعجب واداشت، اما مردم به راحتی با آن کنار آمدند؛ چراکه مهر قواعد آخرالزمانی را بر پیشانی داشت.

مرگ نابهنگام رئیس‌جمهور مقوم این باور شد که وقایع تقدیری و خودبه‌خود بدون دخالت آنان هم پیش خواهد رفت. بر اساس همین باور، اگر چندی پیش انتخابات کارکردی آخرالزمانی داشت، یکباره از این مفهوم تهی شد و به باور مردم انتخابات پیش‌رو توانی برای تغییرات اساسی و بنیانی ندارد. مردم در انتخابات ۱۴۰۰ با اینکه مشارکت گسترده‌ای نداشتند، اما با این نگاه آخرالزمانی باور داشتند این انتخابات آخرین انتخابات در کشور خواهد بود و کسی انتظار نداشت بعد از ۱۴۰۰ دیگر انتخاباتی به شکل و سیاق سابق صورت بگیرد و مردم تغییرات را در جای دیگری غیر از انتخابات انتظار می‌کشیدند. از این منظر می‌توان گفت این انتخابات زودهنگام می‌تواند موجب تغییر رویه مردم شده و آنان این بار به دور از رویکردی آخرالزمانی به سراغ صندوق‌های رأی رفته و با این پیش‌فرض که تغییراتی جدی روی نخواهد داد، در انتخابات شرکت کنند. این شرکت‌کنندگان کسانی هستند که باور خود را به تغییرات آخرالزمانی از دست داده‌اند. اگرچه بعضی از نامزدها همچون سعید جلیلی نگاهی آخرالزمانی به سیاست دارد، اما زمانه و زمینه موجود او را منجی این تغییر نمی‌بیند و بعید است مردم اقبالی به او نشان بدهند. آیا این انتخابات در نابهنگام‌بودنش موجب نابهنگامی در وقایع دیگر نیز خواهد شد؟

آگهی موضوع ماده ۳ و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

نظر به دستور مواد ۱ و ۳ قانون تعیین تکلیف وضعیت اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مصوب ۱۳۹۰/۹/۲۰ . املاک متقاضیانی که در هیأت موضوع ماده یک قانون مذکور مستقر در واحد ثبتی آمل مورد رسیدگی و تصرفات مالکانه و بلامعارض آنان محرز و رای لازم صادر گردیده جهت اطلاع عموم به شرح ذیل آگهی می گردد:
املاک متقاضیان واقع در بخش نه ثبت آمل - دهستان لیتکوه
۴۱ - اصلی (قریه تجن جار علیا)
۶۸۴۷ فرعی آقای مجید آب پیکر در ششدانگ یک قطعه زمین با کاربری تاسیسات انتظامی به مساحت ۳۷ / ۱۶۶ مترمربع ، خریداری شده بلاواسطه از حسین توکلی.
لذا به موجب ماده ۳ قانون و ماده ۱۲ قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی و ماده ۱۳ آیین نامه مربوطه این آگهی در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز از طریق روزنامه محلی / کثیرالانتشار در شهر ها منتشر و در روستاها ، رای هیات الصاق تا در صورتیکه اشخاص ذینفع به آرای اعلام شده اعتراض داشته باشند باید از تاریخ انتشار اولین آگهی و در روستاها از طریق الصاق در محل تا دو ماه اعتراض خود را به اداره ثبت محل وقوع ملک تسلیم و رسید اخذ نمایند . معترض باید ظرف یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض مبادرت به تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل نماید و گواهی تقدیم دادخواست به اداره ثبت محل تحویل دهد که در این صورت اقدامات ثبت موکول به ارائه حکم قطعی دادگاه است و در صورتی که اعتراض در مهلت قانونی واصل نگردد یا معترض ، گواهی تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل ارائه نکند اداره ثبت مبادرت به صدور سند مالکیت می نماید و صدور سند مالکیت مانع از مراجعه متضرر به دادگاه نیست .
م.الف.۱۷۲۶۱۲۷
تاریخ انتشار نوبت اول : ۱۲ / ۰۳ / ۱۴۰۳ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۲۶ / ۰۳ / ۱۴۰۳
حسن صالحی – رئیس اداره ثبت اسناد و املاک آمل ۱۸۸۷

آگهی موضوع ماده ۳ و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

نظر به دستور مواد ۱ و ۳ قانون تعیین تکلیف وضعیت اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مصوب ۱۳۹۰/۹/۲۰ . املاک متقاضیانی که در هیأت موضوع ماده یک قانون مذکور مستقر در واحد ثبتی آمل مورد رسیدگی و تصرفات مالکانه و بلامعارض آنان محرز و رای لازم صادر گردیده جهت اطلاع عموم به شرح ذیل آگهی می گردد:
املاک متقاضیان واقع در بخش دو ثبت آمل - دهستان دابو
۱۰۶ - اصلی (قریه کرسیکلا و کبودکلا و صورتکلا)
۸۷ فرعی خانم ساره رضائی شیاده در ششدانگ یک قطعه زمین با ساختمان احداثی با کاربری مسکونی که چهل سیر مشاع از دویست و چهل سیر عرصه موقوفه است به مساحت ۷۰ / ۲۴۵ مترمربع ، خریداری شده بلاواسطه از رضا سلامت و مع الواسطه از محمدعلی سلامت.
لذا به موجب ماده ۳ قانون و ماده ۱۲ قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی و ماده ۱۳ آیین نامه مربوطه این آگهی در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز از طریق روزنامه محلی / کثیرالانتشار در شهر ها منتشر و در روستاها ، رای هیات الصاق تا در صورتیکه اشخاص ذینفع به آرای اعلام شده اعتراض داشته باشند باید از تاریخ انتشار اولین آگهی و در روستاها از طریق الصاق در محل تا دو ماه اعتراض خود را به اداره ثبت محل وقوع ملک تسلیم و رسید اخذ نمایند . معترض باید ظرف یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض مبادرت به تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل نماید و گواهی تقدیم دادخواست به اداره ثبت محل تحویل دهد که در این صورت اقدامات ثبت موکول به ارائه حکم قطعی دادگاه است و در صورتی که اعتراض در مهلت قانونی واصل نگردد یا معترض ، گواهی تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل ارائه نکند اداره ثبت مبادرت به صدور سند مالکیت می نماید و صدور سند مالکیت مانع از مراجعه متضرر به دادگاه نیست .
م.الف.۱۷۲۶۱۸۴
تاریخ انتشار نوبت اول : ۱۲ / ۰۳ / ۱۴۰۳
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۲۶ / ۰۳ / ۱۴۰۳
حسن صالحی – رئیس اداره ثبت اسناد و املاک آمل ۱۸۸۶

آگهی موضوع ماده ۳ و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

نظر به دستور مواد ۱ و ۳ قانون تعیین تکلیف وضعیت اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مصوب ۱۳۹۰/۹/۲۰ . املاک متقاضیانی که در هیأت موضوع ماده یک قانون مذکور مستقر در واحد ثبتی آمل مورد رسیدگی و تصرفات مالکانه و بلامعارض آنان محرز و رای لازم صادر گردیده جهت اطلاع عموم به شرح ذیل آگهی می گردد:
املاک متقاضیان واقع در بخش نه ثبت آمل - دهستان لیتکوه
۱۹ - اصلی (قریه کاسب محله)
۹۱ فرعی خانم مریم توانای صدیق و آقای تقی تاجیک هر یک به نسبت سه دانگ مشاع از ششدانگ یک قطعه زمین با بنای احداثی با کاربری زراعی به مساحت ۰۹ / ۱۹۱ مترمربع ، خریداری شده بلاواسطه از موسی دبیری میرحسنلو و محسن پناهی تلخستانی و مع الواسطه از اکبر توسلی کاسب.
لذا به موجب ماده ۳ قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی و ماده ۱۳ آیین نامه مربوطه این آگهی در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز از طریق روزنامه محلی / کثیرالانتشار در شهر ها منتشر و در روستاها ، رای هیات الصاق تا در صورتیکه اشخاص ذینفع به آرای اعلام شده اعتراض داشته باشند باید از تاریخ انتشار اولین آگهی در روستاها از طریق الصاق در محل تا دو ماه اعتراض خود را به اداره ثبت محل وقوع ملک تسلیم و رسید اخذ نمایند . معترض باید ظرف یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض مبادرت به تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل نماید و گواهی تقدیم دادخواست به اداره ثبت محل تحویل دهد که در این صورت اقدامات ثبت موکول به ارائه حکم قطعی دادگاه است و در صورتی که اعتراض در مهلت قانونی واصل نگردد یا معترض ، گواهی تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل ارائه نکند اداره ثبت مبادرت به صدور سند مالکیت می نماید و صدور سند مالکیت مانع از مراجعه متضرر به دادگاه نیست .
م.الف.۱۷۳۵۰۵۵
تاریخ انتشار نوبت اول : ۲۶ / ۰۳ / ۱۴۰۳ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۰۹ / ۰۴ / ۱۴۰۳
حسن صالحی – رئیس اداره ثبت اسناد و املاک آمل ۲۲۶۵

www.sharghdaily.ir